

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznaniila plačuje se od štiristopne petin-vnte po 6 kr., če se oznaniilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravljanje se blagovoljno pošiljati naročnina, reklamacije, oznaniila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ujedno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovite, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

vvelja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 18—	 Četr leta . . . gld. 8-30
Pel leta . . . „ 6-50	 Jeden mesec . . . 1-10

Na pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec,
30 kr. na četr leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15—	 Četr leta . . . gld. 4-
Pel leta . . . „ 8—	 Jeden mesec . . . 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a hkrat se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne iztrame na dotedno naročilo.

Upravljanje „Slovenskega Naroda“.

Obletnica bitke pri Sedanu.

Tevtonski šovinizem je včeraj slavil uprav nezaslišane orgije. Na Nemškem se je slavila obletnica bitke pri Sedanu, v kateri ni bila poražena samo francoska vojska in to jedino vsled nesposobnosti svojih poveljnikov, nego tudi razbit cesarski prestol Napoleonov in položen temelj združenju Nemčije.

Nemški narod bi se tega dne lahko veselil, saj si je z zmago pri Sedanu zagotovil znamenito mesto mej evropskimi državami in dosegel, po čemer je cela desetletja zaman hrepnel, nemško cesarstvo. A narod, široke mase prebivalstva, tisti, ki so prelivali svojo kri za domovino in omogočili, da se je doseglo to jedinstvo, tisti se slavnosti niti udeležili niso.

V južni Nemčiji se petindvajseta obletnica bitke pri Sedanu sploh ni slavila in dan je minil, kakor da nima nikake zgodovinske važnosti za narod. Ali je hotelo prebivalstvo teh dežel s tem pokazati, da mu sploh ni nič za doseženo jedinstvo, za veliko Nemčijo, za cesarstvo, skovano z železom in krvjo? Južnonemških držav in državic prebivalstvo ni zadovoljno z razmerami v cesarstvu, ni zadovoljno s prusko prevlado in z militarizmom, a

da je tako nadahnjeno partikularizma, da se demonstrativno vzdrži vsake proslave petindvajsete obletnice bitke pri Sedanu, tega bi nepoznavalci razmer ne bili pričakovali.

Pa tudi na severu nemškega cesarstva ni bilo niti sledu navdušenosti. Socijalni demokratje so se izrekli zoper proslavo in proti njej nekako demonstrovali. Njim se ni čuditi, a da se tudi meščanstvo ni udeležilo slavnosti, da je bilo od nje izključeno, to pojasnjuje dovolj prečudne razmere, vladajoče sedaj v Nemčiji.

Slavnost je bila izključno vojaška, udeležili so se je samo oficijski krogi, v Berolinu je vladalo pravo obsedno stanje. Vsa slavnost je bila očitna vojaška demonstracija, tako da je francoski poslanik Heribert za ta dan zapustil mesto. Jasen je namen te hrupne demonstracije: provocirati Francijo.

Provokatorični značaj te obletnice nemške zmage pri Sedanu mora na vse miroljubne ljudi napraviti neprijazen utis in je napolniti z bojažnijo za bodočnost. Razmere na Nemškem so skrajno neprijetne in prav verjetno je, da skuša Nemčija namenoma dražiti Francijo in — če mogoče — jo zapeljati, da bi se provokaciji odzvala, da bi začela vojno. Tako bi hkrati prestale vse notranje-politične komplikacije, bi se izravnala vsa nasprotstva.

Nemcem je toliko več na tem, da bi Francozi začeli vojno, ker bi jim v tem slučaju bila zagotovljena pomoč trozvez, dočim ni sigurno, da bi Rusija stopila z orožjem v roki na stran Francije. Pozabiti seveda ni, da so dandanes vojaške razmere na Francoskem do cela drugačne kakor so bile pred 25 leti in da sedaj ni nemški vojski zmaga zagočljena.

Da so Nemci praznovali petindvajsetletnico bitke pri Sedanu kot narodno slavnost, v spomin na ustanovitev cesarstva, bi jim tega ne bil nihče zameril, da pa tega niso storili, nego uprizorili vojaško demonstracijo, neperjeno zoper Francijo, to je občakovati, ker se bode s tem staro nasprotno mej Francijo in Nemčijo močno poostrolo in tako postal nevarno evropskemu miru.

Zlasti žalostno je pa še to, da se je ta obletnica na demonstrativnem način proslavila tudi v nekaterih

krajih v Avstriji. Dočim se na Nemškem masa naroda ni zmenila za slavnost, se je v Gradcu proglasil ta dan kot naroden praznik in se je pruska zmaga slavila, kakor da je naša staroslavna država kako nemško, pod prusko kuratelo stoječe vojvodstvo.

V Ljubljani, 3. septembra.

Šleški Poljaki. Nemški časopisi se sedaj neizmerno jeze, da Poljaki hočejo v Tešinu celo slovesno otvoriti svojo gimnazijo. K tej slavnosti pridejo zastopniki raznih poljskih društev iz Galicije. Nemški listi pišejo, da je to izzivanje Nemcev. Ko so pa Nemci v Ljubljani demonstrativno odkrili spominsko ploščo, nemškutarskemu politiku Aleksandru Auerspergu, ki je v deželnem zboru žalil naš narod, pa niso nemški časopisi pisali ničesar o izzivanju Slovencev. Posebno se Nemci hudejo, da šleški Poljaki ne misijo se zadovoljiti z zasebno gimnazijo, temveč misijo zahtevati, da se gimnaziji dovoli državna podpora, na tešinskem učiteljišču vpeljejo poljske paralelke in vpelje narodna jednakopravnost v uradih. Nemci so šteli Slezijo še nedavno za čisto nemško pokrajino in posebno za Poljake se prav nič zmenili niso. Sedaj pa kar nakrat Poljaki zahtevajo jednakopravnosti v Šleziji. To je za Nemce preveč, ko so že sanjali o nemškem državnem jeziku za vso našo državno polovico izimši Galicijo in Dalmacijo.

Apponyi. Vodja ogerske narodne stranke je še vedno proti vsakemu zblžanju s sedanjo vladno stranko. Tako se je izjavil proti nekemu časnikarju. On svoje postopanje opravičuje s tem, da sedanja vrla zatira volilno svobodo in resnico in surovo ravna z opozicijo. Sicer je pa Apponyi naglašal, da cerkveno-politični zakoni ne delajo nobene ovire pridruženju njegove stranke vladni stranki. On ni bil nikdar načelnik nasprotnik vladni cerkveni politiki, temveč jo je pobijal le iz oportunističnih razlogov. Klerikalci sedaj vedo, da nimajo upati, da bi Apponyijeva stranka se jim pridružila, ker se glede cerkveno-političnih zakonov ž njimi ne ujema. Dolgo let so upali, da bode grof Apponyi postal vodja klerikalne stranke na Ogerskem. Večkrat ga je pri volitvah z vsem uplivom podpirala duhovščina. Vedno

Listek.

Tat.

(Povest J. E. Golobova.)

(Dalje.)

Nastopil je večer zaroke. Jeli so se zbirati gosti, prišel je ženin s sorodniki in svati. Sedli so za mizo po klopeh in primostkih. Hiša se je napolnila z ljudmi: v veži, na krilci in pod okni gnetli so se zritelji. Deklice so pele dolge poveljevalne pesmi; v njihovem številu bila je tudi Nataška, a bila je zamišljena, ni kazala svoje običajne živosti, marveč skrivala se je za drugimi. Dokler so trpeli navadni svatbeni obredi, — ko so delili darove, sprejavali ženina in nevesto in dr., bilo je sicer dosti zanimivosti za prisotnike in za zritelje, ali živahnosti, veselja ni bilo. No ko so po sprejanji posadili ženina in nevesto za mizo in jeli večjerati, izpito žganje pa lesti v lase, — postali so pogovori glasnejši, zadonele so vesele pesmi, deklice pa na ples.

Aleška, najstareji moški v družini, hodil je s steklenico in čašo, ter pogočeval vsakega gosta; za njim je hodila mati — povpraševala, pozdravljala.

V hiši je bilo soparno in vroče navzlic temu, da so bila odprta vrata in okna. Aleška je postal rdeč od vročine, noge so se mu šibile, v glavi se je jelo vrteti; ko je postregel poslednjemu gostu, sedečemu za mizo, izročil je steklenico materi, prorinil se skozi množico, stojec pri vratih, in šel na krilce. Bilo je že pozno, zritelji so se večinoma razšli, ostali pa so se nagneti v vežo, nekoliko ljudij pa je bilo pod okni na ulicah. Krilce je bilo precej veliko in obdano z opiralom. Noč je bila temna, — dva koraka daleč se ni videlo. Tihota popolna.

Aleška se je oprl ob steber in stal dolgo nepremično. Šum, kriki in petje, ki se je čulo iz odprtih hišnih dverij, zdelo se mu je daleko, — tam nekje za hišo, v drugih ulicah... V glavi mu je šumelo vsled vročine, deloma tudi vsled žganja, dasi je izpil prav malo in šele, ker je, pogočaje druge, moral i sam včasih malo srkat. Dolgo je stal; jesenski zrak ga je osvežil, v glavi se je jasnilo, no on se je nekam zamislil, in šum in pesni so se mu zdale še bolj oddaljene. Gledal je v temo in ni mislil posebno na nič; no srce mu je mrlo, nekaj mu je je stiskalo, kakor da bi se mu trgal in utapljal. Nekaka medost... žalost... Pokazale so se i solze...

Aleška povesi glavo na desno. Ko pa gleda natančneje v temo, opazi človeka, čepečega v voglu. Vidi se bela srajca, temna jopica. Aleška se zgane.

„Si ti...“ zašepeče brez sape. Srce mu je bilo silno.

„Jaz,“ odgovori Nataška jedva slišno.

„Kaj pa delaš tu?...“

„Kar tako...“

„Nataška...“

„Jaz sem tu že dolgo... Ti si šel ven... nisi videl mene.“

Aleška stori korak proti njej in jej položi roko na ramo. Dolgo stojita molče.

„Nataška... sliši...“

Ona vzdihne.

„Sliši... Jaz ti povem...“

„Slišim...“

„Veš... Jaz porečem materi, da bi... Ti si pripravna dekle... dobra, —“ nadaljuje Aleška zmešan. „Jaz porečem materi, da bi... poslala k vam svate... No?...“

Nataška se je tresla groznično.

„Me bodeš marala?... No?...“

„Ne vem... Oče in mati, znaš...“

„Te bodo dali?... Povej...“

bolj se pa kaže, da Apponyi v političnih stvareh se ne loči dosti po mišljenju od liberalne stranke in vladni le zaradi tega nasprotuje, ker bi on bil rad ministerki predsednik. Želja po vladni je pri njem tako velika, da je zaradi tega že večkrat menjal svoje prepričanje.

Bosna in Hercegovina. Da v Srbiji mnogi krogci hrepene po tem, da bi Srbija si pridobila Bosno in Hercegovino, je znano, če tudi za to nikdar ni bilo dosti upanja. To bi bilo mogoče le s pomočjo Rusije. Pri sedanjih zmedenih razmerah v Srbiji pa na to ni niti misli. V glasilu liberalne stranke „Srpska Zastava“ je sedaj državni svetnik Živanović pričel članek, v katerem je pojasnjeno stališče Rusije v tem vprašanju. Bivši regent Jovan Ristić je nekoč opomnil carja Aleksandra III. na to stvar. Car mu je pa odgovoril: „To se nikdar ne zgodi, to vedo na Dunaji; tak poskus bi bil neumen“. Srbska vlada je potem vedela, da vsaj, dokler vlada Aleksander III., za osvojenje Bosne in Hercegovine ne morejo računati na pomoč Rusije. Najbrž je pa jednacih mislj tudi Nikolaj II.

Ustaja v Makedoniji še ni končana in govorji se, da posebno narod navdušuje za ustajo bolgarska duhovščina. V Kilkicu pri Solunu našli so v cerkvi 1500 pušk in mnogo streliva. Več Bolgarov so zaprli. Turki trdijo, da je te puške poslal makedonski odbor v Sredcu. Okrog Monastira in Seresa se vedno pojavljajo majhne četice ustašev, ki tako hitro zginejo, kakor se prikažejo. Požigajo makedanske vasi. Vojaki jih navadno zastonj zasledujejo po gorah. Ustaši poslužujejo se tudi dinamita, kar napravlja mej Turki velik strah. V selu Trnovo v drinopoljskem vilajetu je 56 ustašev z dinamitimi bombami razstrelilo nekaj poslopij in odšlo. Več ljudij je mrtvih. V Bolgariji sedaj ni nič opaziti, da bi se zbirali ustaši. Vse se vrši tajno, ker vlada ustaše ne pospešuje. Verojetno je pa vzliz temu, da orožje prihaja iz Sredca od makedonskega odbora. Ustaši najbrž ne računajo na zmago, temveč hočejo obrniti le pozornost Evrope na Makedonijo.

Ustaja v Turčiji. V drinopoljskem vilajetu so se te dni pokazale ustaške čete in oteple turške vojake. Tako bode polagoma jelo vreti v vsej Turčiji. Prijatelji Turčije bodo pa spoznali, da so za Turčijo samo slabo naredili, da niso dovolili Bolgarije v mejah sanštefanske mirovne pogodbe. Ko bi bili to storili, bi vladal na Balkanu mir.

Papež in Nemčija. Bismarckovo glasilo „Hamburger Nachrichten“ hudo obsoja katoliško stranko, ki je na katoliškem shodu protestovala proti praznovanju dne 20. septembra v Italiji, kot obletnici prisvojenja Rima in se izrekla za obnove cerkvene države. Velika večina nemškega naroda bode s srčnimi voščili spremljala ta novi italijanski narodni praznik, ker spoštuje samoodločitev narodov, kar je pokazala že v prvem nemškem državnem zboru, ko je zavrnila predlog ultramontancev, ki so hoteli, da se Nemčija meša v italijanske stvari. Italija je popolnoma stonila svojo dolžnost, katero je prevzela s prisvojenjem rimske države, varovala je nezavisnost pa-peževa. Nobeden ne more trditi, kdor nepristranski sodi, da je papež dandanes odvisnejši, nego je bil pred 25 leti, če se ne oziramo na prostovoljno jetništvo. Papeževa veljava je sedaj večja, nego je

„Jaz... uni... kdo ve...“
„Ne, in ti?... Ti... bi me marala?...“
„Aleša... kaj ti... povprašuješ?...“
„Me boš vzela za moža?...“
„Morda... ti ne veš?... Aleša... Aleša!... Ti...“

„Poslušaj, Nataška!... Jaz te... Oh!...“
Aleška jo stisne z roko in pritisne krepko k sebi...“

„Pusti, pusti! Gredo!...“ Nataška se je iztrgalna in odskočila.

Iz veže je res prišel nekdo. Aleška skoči s krilca, malo postoji in gre k vratom. Nekoliko minut postal je na ulicah, prislonivši se k vereji.

Ulice so bile prazne, pri oknih nikogar. V hiši so pesni umolknile, čulo se je le zmešano gluho govorjenje.

Aleška se je zavedel zopet. Zopet mu je postalo veselo, tako lahko, tako radostno, kakor še nikdar v živjenji. Nakrat se mu je zljubilo zakričati, poskočiti, kaj vzdigniti ali zlomiti. Nakrat se je navalila nanj tolika moč, da se mu je hotelo na vsak način pokazati jo na kom.

(Dalje prih.)

bila, dokler je bila samostojna cerkvena država. Več pa noben katoliček od Italije ne more zahtevati. Kdor več zahteva, je tepec ali pa hoče mir motiti. — Mi smo prepričani, da jednak sodijo nemški vladni krogi. Opomiti pa moramo, da Nemci samoodločitev narodov niso tako upoštevali, ko je šlo za prisvojenje Alzacie in Lotaringije. Tedaj se niso prav nič brigali, kaj narod misli.

Reforma angleške gospodske zbornice. Misli smo, da bude vprašanje o reformi gospodske zbornice zaspalo, ko so prišli konzervativci na krmilo. Kakor se pa kaže, hoče sedanja večina se lotiti sama tega vprašanja. Posebno liberalni unijonisti priganjajo, da se parlament loti tega vprašanja. Lordu Salisburiju ni nič prav po volji, da se hoče ta stvar sprožiti, a vendar se ne bude ustavljal, ker bi drugače utegnil priti ob večino v zbornici poslancev. Če vlada že v februariju ne napove te stvari v prestolnem govoru, bude jo predlagal kaj iord v gospodski zbornici. V kakem obsegu mislijo konzervativci gospodsko zbornico reformovati, se še ničesa ne poroča. Kakšne radikalne preosnove pač ni pričakovati. Morda se upuje imenovanje dosmrtnih članov, da bude potem vsaka vlada lahko dobila večino in zbornica ne bude mogla delati ovir postavodajci.

Dopisi.

Iz Idrije, 2. septembra. (Drobnič.) Včeraj je priredilo „Delavsko bralno društvo“ veselico, katera se je obnesla v vsakem oziru jako dobro. Udeležba je bila mnogobrojna tako od strani delavcev in meščanov, kakor tudi uradnikov. Počastili so nas s svojo navzočnostjo gospod rudniški nadšvetnik in ravnatelj z gospo soprogo in hčerjo, gosp. okrsodnik z družino, gosp. dr. Štverák z gospo soprogo in več drugih odličnih gostov. Društveni pevci in pevke so pod vodstvom g. I. Pavčiča izvrstno rešili svojo nalogo, le žal, da se je premalo sljalo, ker je bila veselica pod milim nebom na Zemlji. A v tem oziru je v Idriji velik križ, ker ni dobiti primernih prostorov. Šele pri takih prilikah se prav pokaže živa potreba Narodnega doma v Idriji. Da se je slabo slišalo, je zares škoda, ker pevske točke so bile jako lepe in srečno izbrane n. pr. mešani zbori „Naša zvezda“, „Rožici“ in „Opomin k petju“ (s spremljavanjem godbe) ter moška zborca „Moja domovina“ in „Na planine“. Tudi godba je že povoljno igrala, samo kaj več novih slovanskih komadov bi si želeli. Zadnja točka vzpora je bil živahen ples, ki je trajal pozno v noč. Sploh smo se veselili ves čas prav od srca in prav po domače, pozabivši vse križe in težave in — stanovske razlike, katere se sicer tako rade pojavljajo v malih mestih. „Delavsko bralno društvo“ lahko prišteva včerajšnji dan jednim najsijsnejših mej svojimi veselicami. Važen je bil tamen tudi zato, ker je pokazal, da črenjenje in obrekovanje nasprotnikov društvu prej koristi, nego škoduje. Merodajni faktorji so prišli do prepričanja, da iz strasti izvirajočemu obrekovanju ni verjeti, temveč treba je stvar preiskati, potem se razvidi korektno in lojalno postopanje delavskega društva in delavcev sploh. Ta korektnost in lojalnost se kaže v besedah in dejanju, zasebno in v društvi — tudi v političnem društvu, katero je klerikalcem trd v peti. To so razvideli čitatelji „Slovenskega Naroda“ v št. 186, kjer je priobčen kratek obseg namena in sredstev našega političnega društva kot odgovor na „Slovenčovo“ zabavljanje. „Slovenec“ na ta odgovor le molči, ker vidi, da je pač bolje molčati, nego lagati, kajti na laž je treba priobčiti popravek, če prav z neslanim dostavkom uredništva. Upamo pa, da dobi „Slovenec“ sedaj zanesljivejšega dopisnika iz Idrije v osebi novoimenovanega beneficijata. Pri nas je namreč izpraznjeno mesto beneficijata, kateri je navadno hkratno še katehet in drugi kapelan. V ljubljanski škofovski palači so si belili glave, koga naj bi poslali semkaj. Vodilo jih je pri tem prepričanje (kakor pravijo osebe iz njihovega kroga), da v Idriji je treba človeka, ki bude pripravljal delavce na — pravo pot — v „ljudsko“ (?) stranko. Taka hočejo najti v osebi novopravljene vsečence in g. Oswaldu. Naglo ga je škofijstvo imenovalo beneficijatom, da bi bil potem bolj gotovo imenovan katehetom in drugim kapelanom. Reči moramo, da smo bili presenečeni, ko smo izvedeli te novice, kajti prepričani smo, da so le iz političnih ozirov nam poslali mil. gospod knez in škof dr. Jakob Missia tako mladega gospoda na službo, ki je po dohodkih boljša nego večina župnijskih služeb. Kar se pa tiče namena, rečemo, da g. O. bo težko izvršil svojo misijo, naj bo v sredstvih še tako izbirčen, kajti večina naših mož misli — in to nam zadošča. — Prihodnje volitve delajo našim klerikalcem preglavico, zato si skušajo pomagati, kar je sploh še mogoče. Obupali so, da bi mogli odkrito zmagati, zato mislijo baje iti v boj pod drugo firmo, drugim imenom. Iz Ljubljane so že dobili voditelji naših klerikalcev navodilo za ta poskus. Toda tudi na te limanice se ne ujame skoro nobeden ticek.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. septembra.

— (Pogreb Janka Vencajza) bode jutri dovoljne ob 9. uri v Št. Vidu pri Zatičini. Uredništvo našega lista poslalo je venec na krsto tega svojega zvestega sotrudnika, o katerem priobčimo jutri daljši nekrolog v listku.

— (Podpore in posojila.) Včeraj so se pri deželnem vladni začela posvetovanja o prošnjah trgovcev in obrtnikov za podpore in brezobrestna posojila.

— (Uradna vest) Pri davčnih uradilih na Kranjskem je vlada sistemizovala osem oficijskih mest. Štiri mesta se bodo oddala še letos, ostala štiri pa na prihodnje leto. Pri glavnih davčnih uradilih v Ljubljani in v Novem mestu službujoči drugi kontrolorji X. činovnega razreda se bodo, čim dobre drugo službovanje, nadomestili z oficijali.

— (Popravljanje deželne hiše.) Piše se nam: Kdor si ogleda sedaj deželno hišo, takozvan „Lontovž“, vidi na prvi pogled, da je potres to poslopje dosti hujše poškodoval, nego se je po prvih preiskavah sodilo. Šele pri popravi se je pokazalo, da se prav za prav ne izplača, to poslopje popravljati, in da bi bilo dosti bolje vse skupaj podreti. „Lontovž“ pa se popravlja, dasi bo izvzemši zunanje zidove v njem malone vse povsem novo. Zasebniku bi mestni magistrat gotovo ne dovolil takega popravljanja, nego bi od njega zahteval, naj zida iz nova; deželi se je to dovolilo. Vzlič temu bi bilo želeti, da si merodajni faktorji pri magistratu ogledajo sedaj „Lontovž“ — morda je vendar še mogoče doseči, da bi se ta razvalina odstranila popolnoma, ne pa popravlja.

— (Naše gasilno društvo) ob 25 letnici ni samo pozabilo na oblubo, da se tem povodom uvede slovensko poveljevanje, ampak je razkazovalo celo neko „Magirus Leiter“ s samonemškim napisom: „Freiwillige Feuerwehr in Laibach“. Ali bo že konec nemškutarjenju pri tem društvu, ali ne in ali si bo slovenska večina pustila od vodstva še dolgo biti v obraz? Naj bi v tem oziru po možnosti uplivala tudi načelstva ostalih gasilnih društev, ki so z našim v „Zavezni“, da se skoro odpravi ta madež našega mesta in slovenskega gasilstva v obče.

— (Železnica Ljubljana-Vrhniku.) Trgovinsko ministerstvo je rudarskemu inženerju g. Avgustu Glovackemu v Ljubljani podaljšalo za šest mesecov svoj čas dano dovoljenje, vršiti tehnična pripravljalna dela za normalnotirno lokalne železnice od južno-železniške proge mej postajama Ljubljana in Borovnica čez Log na Vrhniko.

— (Slovensko planinsko društvo) je v oknu prodajalnice gosp. Vasa Petričiča na Mestnem trgu razstavilo pet interesantnih fotografij. Dve predložljeta Aljažev stolp na vrhu Triglava, ostale tri pa Vodnikovo kočo na Velem Polju, katera je bila dne 19. avgusta otvorjena. Priznati se mora, da so fotografije krasne.

— (Potres.) Minolo noč blizu 11. ure se je čutil rahel sunek, kateri ni provzročil niti škode niti strahu.

— (Nesreča.) Na tukajšnjem državnem kolodvoru ponesrečil je včeraj populudne gospoda Julija Kantza hlapec Gašpar Škof, ki je za svojega gospodarja hotel naložiti voz premoga. Vsled lastne neprevidnosti prišel je mej dva železniška vozova, ki sta mu zmečkala ogrodje. Nesrečneža prepeljali so v deželno bolnico, kjer je čez nekoliko ur umrl.

— (Izpred sodišča.) Sinoč se je končala dva-dnevna porotna obravnava tako, da sta bila Andrej Juhard iz Rudnika in Gregor Pirc z Mlake obsojena zaradi budodelstva ponareje kovanega denarja prvi na 2½ leta, drugi na 9 mesecev težke ječe; France Spruk z Mlake in Ana Cvirn z Mlake pa zaradi udeležbe pri ponareji obsojena, prvi na 5 mesecev, druga na 7 mesecev težke ječe. Ostali: Neža Pirc z Mlake, Marija Spruk z Mlake in Martin Maleš iz Uševce, obtoženi zaradi udeležbe pri ponareji kovanega denarja, bili so oproščeni.

— (Obrtno gibanje v Ljubljani.) Meseca avgusta pričeli so v Ljubljani izvrševati obrte, in sicer: Strnad Anton, Kurja vas št. 22, kramarijo z mošanim blagom; Meisetz Franc, Kolodvorske ulice št. 11, zlatarski in srebrarski obrt; Ojstrš Marija, Poljanska cesta št. 40, branjarijo; Lipovšek Jera, Gradišče št. 1, prodajo živil; Sajovic Marija, Sv. Martina cesta št. 58, kramarijo z drobnim blagom; Vrhovec Anton, Kladezne ulice št. 10, fija-

karski obrt; Okorn Janez, Krakovski nasip št. 24, krojaški obrt; Strnad Josip, Kolodvorske ulice št. 16, sobno slikarstvo; Stöcklinger Konrad, Rimská cesta št. 15, izdelovanje opeke; Killmann Karol, Mestni trg št. 8, sobno slikarstvo; Ecker Ludovik, Dunajska cesta št. 7, inštalacija hišnih telegrafov in telefonov; Komar Janez, Šubičeve ulice št. 3, krojaški obrt; Bononi Dominik, Kolodvorske ulice št. 39, zidarski obrt; Brenčič Janez, Krakovske ulice št. 27, branjarijo; Apé Janez, prodajo lončarskih izdelkov; Pajzar Ivan, Cesta v Mestni log št. 7, prodajo kuriva; Kocmür Anton, Poljanska cesta št. 13, gostilničarski in krčmarski obrt; Pipa Matija, Streliške ulice št. 4, čevljarski obrt; Žitnik Josip, Kongresni trg št. 6, trgovsko agenturo in komisijonsko trgovino; Vidoni Valentin, Kolodvorske ulice št. 39, zidarski obrt; Lohmann Viljemina sobno slikarstvo. Odpovedali, odnosno opustili pa so svoje obrite, in sicer: Bajc Ivan čevljarski obrt; Breceljnik Simon klanje drobnice; Omejc Terzija gostilničarski in krčmarski obrt; Vesel Jurij branjarijo; Herbst Jera branjarijo; Goršič Karol izkuho; Goršič Lucija trgovino s pivom v steklenicah; Verbajs Andrej branjarijo in Slovša Leopold mesarski obrt.

(Policijske vesti.) Fijakarski hlapec Karol Jager vozil je sinoči tako hitro in neprevidno skozi Gospiske ulice, da je gostilničar Jurij Selan prišel pod voz ter bil na glavi poškodovan.

(Ubegla prisiljenca.) V nedeljo popoludne sta pobegnila z dvorišča tukajšnje prisilne delavnice prisiljenca Butek in Gorde proti Štefanji vasi. Pazniki in vojaki so hiteli za njima in kmalu zasačili Buteka, po poldružu uro trajajočem iskanju pa tudi Gordeta, ki je bil skrit v grmičevju.

(Najden denar.) V nedejo se je našla na Rimski cesti listnica s 30 gld. Izgubitelj jo more dobiti v gostilni na Rimski cesti št. 11.

(Slovesen vzprejem zaveze slov. učiteljev) bode jutri v sredo ob polu deseti uri zjutraj na kolodvoru v Novem mestu z godbo. Tako nam je brzojavljal včeraj ob 4. uri 30 min. popoludne odbor iz Novega mesta, telegram pa je res srečno priromal v Ljubljano ob 7. uri 18 minut in je bil nam dostavljen po 8. uri zvečer. Počasnost dolenjskih železnic bode že skoro svetovnoznanata, da pa je začel tudi brzojav konkuričati z njima, to nam je bilo dozdaj še neznanato.

(Umrla) je v Gradci gospa Marija Deckleva porojena Fajdiga mati znane rodoljubne obitelji v visoki starosti 97 let. Truplo se prepelje v Postojino in se pokopuje v četrtek na pokopališču v Malem Otoku. Naj v miru počiva!

(Čast, komur čast!) Iz Trnovskega pri Il. Bistrici se nam piše: Naš dekan, č. g. Iv. Vesel je praznoval dne 29. m. m. svoj god. Zbral se je pri njem mnogo duhovnikov od blizu in daleč, kar kaže, da je priljubljen pri svojih drugovih. Da je pa tudi pri svojih župljanjih priljubljen in spoštovan, pokazalo se je ta dan posebno jasno. Vse tri občine v fari so mu po svojih zastopnikih čestitale. Župan Bistriski z odbornikoma, župan Jablanški z odbornikoma in za odsotnega župana Trnovskega dva občinska svetovalca so mu prišli vočit za god. Bog nam ga ohrani še mnogo let!

(Požar.) Iz Moravč se nam piše: Dne 1. septembra zgorele so v Dešnu šest gospodarjem hiše in hlevi. Ker je vas v hribu, ker primankuje vode in je suša že prehuda, ni bilo mogoče gasiti. Zavarovana sta bila le dva pogorelca. O nastanku ognja govore marsikaj, a dognalo se ni še nič.

(Nov merski okraj) se je ustavil v Trebnjem za vse občine davčnega okraja Žužemberk in Trebnje.

(Zdravstveno stanje.) V Zagorju v postojinskem okraju je vratica popolnoma ponehala; izmej zbolelih 9 otrok jih je 7 umrlo. Nasprotno pa se je pojavila ta bolezen v vseh Zadlog in Mrzlilog istega okraja, kjer je izmej zbolelih 8 otrok že 5 umrlo. — V St. Vidu in v Blagovici v litiskem okraju je zbolelo 12 osob za grižo, izmej katerih je 1 mož ozdravel, 1 otrok pa umrl. Bolezen je precej huda in se je storilo vse potrebno, da se omeji razširjanje.

(Nesreča na železnici.) Na celjskem kolodvoru sta noči ponoči trčila dva tovorna vlaka s tako silo, da je bilo več vagonov razbitih. Strojvodja in jeden sprevodnik sta bila nevarno ranjena.

(Ugovor proti zgradbi lokalne železnice.) Ko se je te dni končal politični ogled projektovane proge za dejelno lokalno železnico Velenje-Spodnji Dravobreg je zastopnik vojnega ministerstva oglasil ugovor ter protestoval v imenu vojne uprave proti temu, da se železnica zgradi kot ozkotirna lokalna železnica. Vojna uprava zahteva, da se železnica gradi kot glavna železnica druge vrste in da se takoj napravijo vse za vojno železnico potrebne stvari. Vsled tega ugovora se bode zgradba železnice gotove zavlekla za Bog vedi koliko časa.

(Javna shoda na Koroškem) bode priredili „Katoliško politično in gospodarsko društvo“ za Slovence ta mesec v velikovški okolici in sicer dne 15. septembra pri Pučaju v Lipi pri Rudi in dne 29. septembra v gostilni gosp. Blasnika v Grebinju.

(Premembra posesti.) Graščino Pokinj pri Tinjah na Koroškem je kupil saksonski princ Schönburg za 65.000 gld. — Oremusovo posestvo in gostilno v Žrelih pa je kupil grof Goëss za 25.000 gld.

(Preiskavanje podzemskih jam.) Poljedelsko ministerstvo je primorskemu odseku nemškega in avstrijskega planinskega društva dovolilo državno podporo 2500 gld. za uspešno pričeta preiskovalna dela v podzemskih jamah pri Škocjanu v spodnjem teku Reke, ker je preiskovanje podzemskoga teka Reke važno za oskrbovanje Primorja z dobro pitno vodo. Dovoljena podpora se bode izplačala v petih jednakih letnih obrokih, počenši z bodočim letom. Ali bi se na Primorskem ne mogla ustanoviti kakšna podružnica „Slovenskega planinskega društva“? Kaj ko bi se izvestil gospodje na Primorskem zanimali malo več za take domače in malo manj za ljubljanske stvari.

(General kot rešitelj.) Iz Opatije se poroča: Pred kratkim so se igrali otroci tu bivajočih rodbin na obrežju. Morski val je jednemu dečku odnesel minijaturno ladjo; dečko se je stegnil za njo in padel v morje ter se pogreznil. Otroci so zaceli vpiti in klicati na pomoč, kar je privabilo mnogo ljudi, mej njimi umirovljenega generala Ulimanskoga. Komaj je ta zvedel, kaj se je zgodilo, je slekel suknjo, skočil v morje in srečno rešil dečka. Kako pa je ostrmel stari gospod, ko je videl, da je rešil svojega lastnega sina. Se se ni poleglo začudenje, ko je general zapazil, da svoje suknje, ko jo je slekel, ni vrgel na obrežje, nego v morje. Ker pa je bila v suknji njegova listnica, v njej pa velika svota denarja, skočil je stari gospod še jedenkrat v morje in srečno dobil svojo suknjo.

(Gledališka kriza v Zagrebu) se je rešila ugodno. Za dobo treh let je intendant zopet dr. Štefan pl. Miletic. V novem gledališču se bodo gojila, kakor doslej poleg drame tudi opera in tudi balet ostane. G. Miletic je moral položiti primerno jamščino in obljuditi, da pokrije iz svojega eventualnem deficit, kateri bi se ne dal opravičiti.

(Celo škofijstvo pod kurateljo.) Škof v Pečuhu je dlje časa bolan in ne more nadzorovati uprave k škofijstvu spadajočih posestev itd. To so upravitelji porabili in si polnili žepe kar največ močje, vsled česar je vlada postavila škofijstvu kuratorja.

(Srbski kralj Aleksander v smrtni nevarnosti.) Ko sta se v Biaritzu kopala te dni v morju kralj Aleksander in 24letni pavalni mojster Sorasola, je prišel velik val in odnesel obo. Kralj Aleksander se je rešil, pavalni mojster pa je utonil in niso še našli njegovega trupla.

(Nesreča v gorah.) Kar se spominjamo, še nobeno leto ni ponesrečilo toliko turistov, kakor letos. Na Tirolskem je te dni referendar Berle iz Wiesbadena padel s strme planine in ležal v brezdnih štiri dni. Pohabljen je hudo, a vendar je upati, da okreva. — Z Rothornu v kantonu Walis je padla neka Angleškinja Sampson in obležala mrtva.

(Umorjeni orožniki.) V Krivošiji so napadli črnogorski in hercegovski beguni-tihotapci orožniško patruljo treh mož, ko je s hercegovskih tal stopila na dalmatinska. Jednega orožnika so zadeli tako, da je obležal mrtve, drugi je umrl čez nekoliko ur, tretjega pa so prenesli v vojno bolnico v Trebinje, ter je upati, da bode okrevali. Kako je izpovedal, je utegnilo biti napadalcev šest, ki so skriti streljali na patruljo, še predno jih je ta mogla zagledati.

(Grozna železniška nesreča) se je pripetila dne 27. m. m na postaji Rakovica blizu Belega grada. Vršila se je tam cerkvena slavnost. Ko je zvečer pribrumel orientni ekspresni vlak, ki se niti ne ustavi v Rakovici, je velika množica ljudstva silila proti vlaku, da bi se odpeljala proti Belemu gradu. Tриje izmej množice so bili takoj mrtvi, trije težko poškodovani, število lahko ranjenih pa je tudi veliko. Jeden orožnik, ki je ljudi zavračal, je bil tudi povozen.

(Ljudožrci.) V koloniji Sierra Leone na obalah gornje Gvineje v Afriki so bili te dni obeseni trije zamorci, ki so se zašivali v leopardske kože in tako našemljeni napadali popotnike, katere so potem umorili in zavzili njih meso.

Slovenci in Slovenke! ne zabitte družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod dr. Danilo Majaron, odvetnik v Ljubljani 20 kron, naumentu venca na krsto Janka Vencajza.

Književnost.

— „Knjižnica za mladino“. Snopič 8. Antonia Martina Slomšeka spisi, zbrani za mladino. Urejuje in izdaja Slomšekov odsek „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“. I. Pesmi. I. Snopič za srednjo stopnjo. Zbral in uredil dr. Janko Bezjak. O Slomšku se sme reči, da je prav za prav zgrešil svoj poklic. Vstvarjen je bil za učitelja, za vzgojevalca in postal je škof, torej administrator. Pa tudi kot škof se je vse svoje življenje mnogo zanimal za vzgojo duhovniškega naraščaja, na narod, na mladino pa ni mogel tako neposredno uplivati, kakor bi bil to storil, da je prišel na svoje pravo mesto. Se danes je Slomšek najznamenitejši pedagoški pisatelj in njegova dela zavzemajo še sedaj prvo in najoddilčnejše mesto meje spisi, namenjenimi pripravstemu narodu in mladini. Časih sicer mora lizuje nekoliko preveč, je tendenca preočituta, ali vse spisi, vse pesmi so polne blagih mislij, plemenitih čustev, mične in zajedno poučne. Ker ni vse, kar je pisal, namenjeno učenci se mladini, je „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ sestavila poseben odsek, kateremu je naloga, zbrati in urejevati za mladino primerne Slomškove spise in sedaj leži pred nami v ukusu in ceneni izdaji „Knjižnice za mladino“ prvi sešitek. Uredil ga je jako spretno prof. dr. Bezjak. Izdajatelj je razdelil vse pesmi tega snopiča v skupine in sicer po vsebini. Vseh pesmi je v tem snopiču 39. Želimo, da bi se ta snopič kar največ razširil meje slovensko mladino.

— „Kmetovalec“ ima v št. 16. tole vsebino: Šlebédrica; O napenjanju govedi; O podplatenem vbodu na kopitu; Nasajanje rakov; Vprašanja in odgovori; Gospodarske novice; Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske; Listnica uredništva; Tržne cene.

Brzojavke.

Dunaj 3. septembra. Neki tukajšnji list javlja, da postane grof Kielmansegg namestnik v Gradci. Iz zanesljivega vira čujem, da je ta vest neosnovana.

Dunaj 3. septembra. Volitve v občinski zastop se začno že sredi tekočega meseca. Tretji volilni razred bo volil dne 17., eventualne ožje volitve pa bodo dne 21. Drugi razred bo volil dne 23., prvi razred dne 26. t. m. Vsled določbe tega termina je v levičarskih krogih nastala velika razburjenost.

Dunaj 3. septembra. Nadvojvoda Ladislav, sin nadvojvode Jožefa, se je na lov na južnem Ogerskem nevarno poškodoval. Puška se mu je sprožila in krogla ga je zadela v nogo. Odnesli so ga nezavestnega z mesta.

Lvov 3. septembra. Oficijelno se potrjuje, da se je v Tarnopolu primerilo pet slučajev kolere. Jedna oseba je umrla. Iz Rusije se javlja, da se tam kolera s strahovito nalogijo razširja, zlasti v Volinju, kjer je že več tisoč ljudi vsled nje umrlo.

Sofija 3. septembra. Revolucionarno gibanje v Macedoniji se je začelo z novo silo. Ustaši so napadli vas Tirnova v adrijanopolskem vilajetu in konak ter vojašnico z dinamitom razstrelili. Mnogo oseb je bilo ubitih.

Carigrad 3. septembra. Turški poslanik v Londonu je vladil sporočil, da je z lordom Salisburym govoril o armenskem vprašanju, da pa se je Salisbury izrazil skrajno brezobzirno. To je povod zatrjevanju, da odstopi minister unanjih del.

Berolin 3. septembra. Tukajšnji socijalisti so v imenu stranke brzojavno pozdravili francoske socialistike, da tako protestujejo zoper proslavljanje petindvajsetletnice bitke pri Sedanu.

Narodno-gospodarske stvari.

— Nakupovanje konj za c. in kr. vojsko. Vsled prizadevanja samostalnega konjerejskega odseka c. kr. kmetijske družbe kranjske je c. in kr. vojno ministerstvo odredilo, da bode uradovala asentna komisija za remonte ter kupovala konje za c. in kr. vojsko v ponedeljek dne 4. oktobra dopoludne v Št. Jarneju. Odsek pozivlja vse kranjske, zlasti pa dolenske konjereje, naj pripeljejo pred imenovano komisijo tiste svoje konje, ki so na prodaj ter so sposobni za vojno. Odsek se je trudil, da je dosegel ta velevažni čin, ki naj naredi našo konjerejo bolj dobičkonosno, a sedaj je pa ležeče na konjerejcih, da pripeljejo pred asentno komisijo obilo sposobnih konj, vsled česar se bode to nakupovanje vršilo redno vsako leto ter bode potem mogoče konjerejcem svoje konje bolje in lože prodajati. Pripeljeti je konje skrbno osnažene, pravilno podkovane, z ostrženimi bicili, z lepo uravnano grivo in ravno takim repom. Vaditi je tudi zadnje dni konje v prepeljavanju, da se pokazajo lepi in gospoški.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali ekskutivne dražbe: Janeza Oblaka posestvo v Dobrakevnu, cenjeno 1190 gld., dné 7. septembra in 5. oktobra v Idriji.

Iz Miroslava Tomca zapuščine posestvo v Št. Vidu nad Ljubljano, cenjeno 7898 gld. in Apolonije Zdravje posestvo v Iški vasi, cenjeno 600 gld., oba dné 7. septembra in 9. oktobra v Ljubljani.

Franceta Žetkota posestva v Senožečah, cenjena 300 g/d. in 50 gld., dné 7. septembra in 9. oktobra v Senožečah.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Meteorologično poročilo.

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
2.	9. zvečer	740.3	19.5°C	brezvetr.	jasno	
3.	7. zjutraj	740.9	13.2°C	sr. sever	soporno	0.0
"	2. popol.	740.1	27.0°C	sr. vzvzh.	del. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 20.6°, za 3.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 3. septembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	45	"
Avstrijska zlata renta	122	"	90	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	30	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	65	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	95	"
Avstro-egerske bančne delnice	1061	"	—	
Kreditne delnice	409	"	25	"
London vista	120	"	80	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	05	"
20 mark	11	"	80	"
20 frankov	9	"	58	"
Italijanski bankovci	45	"	55	"
C. kr. cekini	5	"	72	"

Akad. društvo „Slovenija“ javlja svojim p. n. članom in sl. bratškim akad. društvom, da je njen zasluzen član, tovarš

J. U. C.

Janko Vencajz

dné 2. kimovca po kratki mučni bolezni v Gosподu zaspal.

Pogreb nepozabnega rajnega bo dné 4. t. m. v Št. Vidu na Dolenjskem ob 9. uri dopoludne.

Naj v miru počiva! (1137)

Slugo

vzprejme takoj

klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“. Povpraša naj se v bicikliškem vežbališču: Emonška cesta št. 2. (1139-1)

Razpis natečaja.

Vsled sklepa občinskega zastopa na Voloskem z dné 14. avgusta t. l. se otvori s tem natečaj na

mesto občinskega tajnika

za mestno občino Volosko-Opatija.

Plača, spojena s to službo, ustanovljena je na letnih 700 gld., plačljivih v posticpatnih jednakih mesečnih obrokih.

Prosilci imajo najpozneje do 20. t. m. svoje prošnje, opremljene s spričevali o svojem dosedanjem službovanju in v kajih je dokazati, da so popolnoma vešči v govoru in v pismu hrvatskega, talijanskega in nemškega jezika in z drugimi eventuelnimi priporočnimi pismi, vložiti pri podpisnemu.

Glavarstvo občine Volosko

dné 1. septembra 1895.

Načelnik: Dr. A. Stanger l. r.

(1138-1)

Preselitev trgovine.

Podpisana si dovoljujem naznani slav. občinstvu, da sem se s svojo prodajalnico

drobnega blaga, raznovrstnih šopkov in vencev preselila iz Špitalske ulice št. 9 v zato zgrajeno

barako v „Zvezdi“.

Priporočam najjudnejšo p. n. edjemnikom svojo zalogo rokovic, nogovic, predpasnikov, volnenih srajo, robev, écharpes, volnenih spodnjih kril itd., raznovrstnih vencev in šopkov, nagrobnih vencev s trakovi itd., ter prosim prav obilnega poseta z velespoštovanjem

Rozalija Podkrajšek

baraka v „Zvezdi“.

(1117-1)

Odbor akademičnega ferijalnega društva „Sava“ javlja prežalostno vest, da je ustavnitelj, brat

J. U. C.

Janko Vencajz

dné 2. kimovca po kratki mučni bolezni v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega rajnega, ki nam ostane v nepozabnem spominu, bode dné 4. t. m. v Št. Vidu na Dolenjskem ob 9. uri dopoludne.

Naj v miru počiva! (1136)

Za odbor:

stud. iur. Vladimir Ravnhar,

t. č. predsednik.

stud. iur. Viktor Sušnik,

t. č. tajnik.

Dijak

vzprejme se v stanovanje s hrano vred pri g. Jeri Podboršek v Kančevi hiši, Rimska cesta št. 12 (1135-1)

Dve lepo mebljovani sobi

s posebnim vhodom, jedna z alkovenom, se oddasta takoj v najem. — Vpraša naj se na Prešernovem trgu v Kapsch-ovi hiši, II. nadstropje. (1131-1)

Kupiti želi nekdo hišo

pripravno za prodajalnico pri župni cerkvi na deželi blizu Ljubljane. — Ponudbe naj se pošljajo upravnemu „Slovenskemu Narodu“. (1127-1)

Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.
V Ljubljani prodajata na debelo: Ant. Krisper in Vaso Petrič.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajoči časi označeni so v prednjevropskem času. Nastopnoevropski čas je krajnem času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 19. uri 5 min. po novi osobni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Olovce, Franzenfeste, Ljubno, čas Selštal v Aussee, Ischl, Gmunden, Salzburg, Lend-Gastein, Zell na Jezero, Innsbruck, Steyr, Linz, Bled, Beograd, Plzen, Marijine varo, Egger, Karlovo varo, Francoske varo, Prago, Lipško, Dunaj via Amstetten.

Ob 10. uri 10 min. sjetraj močni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 10. uri 10 min. sjetraj osobni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Olovce, Franzenfeste, Ljubno, čas Selštal v Solnograd, Dunaj, via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopolnjuje osobni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Olovce, Franzenfeste, Ljubno, čas Selštal, Solnograd.

Ob 12. uri 55 min. popolnjuje močni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 1. uru 10 min. popolnjuje osobni vlak v Trbiš, Beljak, Olovce, Franzenfeste, Ljubno, čas Selštal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezero, Innsbruck, Steyr, Linz, Bled, Beograd, Plzen, Marijine varo, Egger, Francoske varo, Prago, Lipško, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uru 19 min. sjetraj močni vlak v Novo mesto, Kočevje. Razum tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uru 26 minuti sjetraj popolnje osobni vlak v Lese-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uru 50 min. sjetraj osobni vlak v Dunaju via Amstetten, Lipško, Prago, Francoske varo, Karlovo varo, Egger, Marijine varo, Francoske varo, Beljak, Olovce, Franzenfeste, Ljubno, čas Selštal, Solnograd, Planja, Bled, Beograd, Plzen, Marijine varo, Egger, Francoske varo, Bled, Beograd, Innsbruck, Steyr, Linz, Bled, Beograd, Plzen, Marijine varo, Egger, Francoske varo, Beljak, Olovce, Franzenfeste, Pontabel, Trbiš.

Ob 8. uru 19 min. sjetraj močni vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 11. uru 26 min. dopolnjuje osobni vlak v Dunaju via Amstetten, Lipško, Prago, Francoske varo, Karlovo varo, Egger, Marijine varo, Francoske varo, Beljak, Olovce, Franzenfeste, Pontabel, Trbiš.

Ob 9. uru 25 min. sjetraj osobni vlak v Dunaju preko Amstettenu in Ljubljano, Beljak, Olovce, Pontabel, Trbiš.

Ob 9. uru 25 min. sjetraj močni vlak v Kočevje, Novo mesto.

Razum tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uru 40 minuti sjetraj osobni vlak v Lese-Bled.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uru 50 min. sjetraj v Kamnik. Ob 5. uru 50 min. dopolnjuje. Ob 5. uru 50 min. sjetraj. Ob 10. uru 10 min. sjetraj.

Ob 6. uru 50 min. sjetraj v Kamnik. Ob 11. uru 15 min. dopolnjuje. Ob 9. uru 90 min. sjetraj. Ob 9. uru 55 min. sjetraj. (5-193)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uru 50 min. sjetraj v Kamnik.

Ob 11. uru 15 min. dopolnjuje v Kamnik.

Ob 9. uru 90 min. sjetraj v Kamnik.

Ob 9. uru 55 min. sjetraj v Kamnik.

Dijaki

se vzprejmo na hrano in stanovanje. Kje? pové iz prijaznosti upravnosti „Slov. Naroda“. (1132-1)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Zeliščni sirup

od občinstva navadno zahtevan pod imenom sok za prsa, pljuča in zoper kašelj

priprejen iz planinskih zelišč in lahko raztopljivega vagnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenic 5 gld.

Dobiha se pri (819-35)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

</div